

Til Menighetsbladet for Båtsfjord menighet

i 1993. Giftet meg med Bjørn Brænne og bosatte meg fast i Volda. For 4 år siden overtok vi barndomshjemmet til min mann og flyttet til Folkestad, ei lita bygd rett over Voldsfjorden. Ei ferjereise på ca 10 min fra skole og studentbygda Volda.

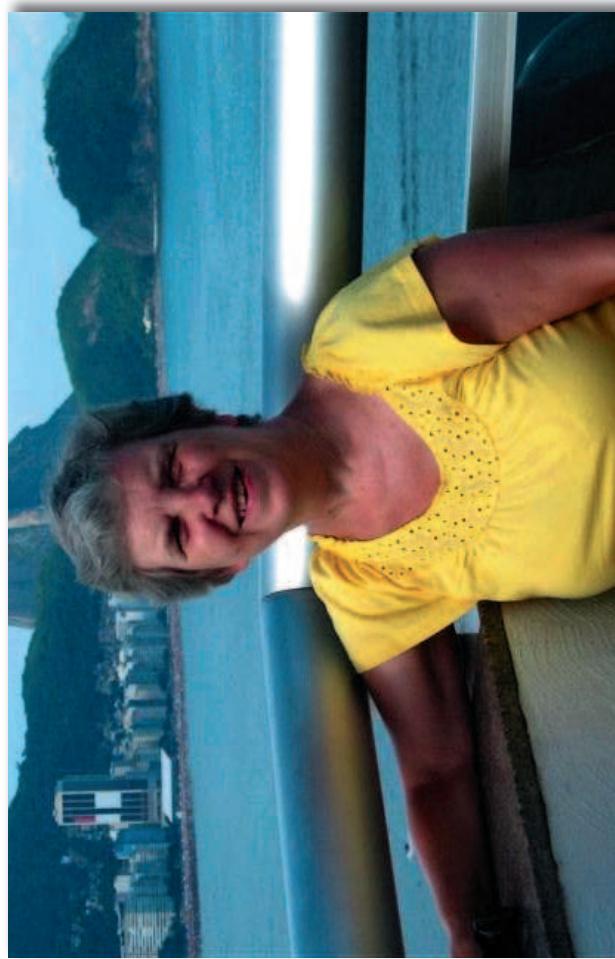
I Paraguay var mitt arbeid både åndelig og sosialt. De fleste årene arbeidet jeg blant Guarani-indianerne, men også vedt barnehjem som nå er et hjem for psykisk og fysisk handikappede. Da jeg har mange venner og gode minner fra årene i landet i hjertet av Sør-Amerika, har min mann og jeg besøkt landet to ganger. Siste besøk i oktober/november i år. En opplevelsersik tur på 6 uker hvor vi fikk treffe venner, se hvordan både det sosiale og menighetsarbeidet har hatt stor framgang i Paraguay. Avsluttet turen med et besøk til Rio de Ja-

neiro i Brasil, en spesiell opplevelse. Foruten arbeid som jordmor er jeg engasjert i misjonsarbeidet og sang/musikklivet i pinsemenigheten Eben-Eser Volda.

Finnmark og Båtsfjord er ikke glemt, men det har blitt mange år mellom hvert besøk nordover. Planen er å ta ferien dette året til Finnmark. Ser fram til å treffen noen kjente da.

Velsignet Påskehøytid ønskes med hilsen fra Markus evang 28.5.-6. «Frykt ikke! Jeg vet dere søker Jesus, den korsfestede. Han er ikke her. Han er oppstått, slik som han sa.»

*Vennlig hilsen
Henny-Marie Rasmussen Brænne.
Folkestad 08.03.2010.*

Henny Marie Rasmussen Brænne

på Jesus gjennom alle disse årene. Etter utdannelsen som sykepleier og jordmor, arbeid ved både Båtsfjord sykestue og Kirkenes Sykehus, reiste jeg i 1983 fra arbeidet som kommunejordmor i Båtsfjord til Volda på Sunnmøre, hvor jeg arbeidet ved Volda Sykehus som sykepleier. Fra 1986 og fram til i dag ansatt som jordmor ved fødeavd her.

Som kanskje noen av leserne husker reiste jeg til Paraguay i Sør-Amerika som misjonær i 1979, utsendt fra Pinsebevegelsen. Har hatt 3 "perioder" der, til sammen 6 år. Kom hjem etter siste "periode"

Årene fra jeg reiste fra hjempllassen er mange, og jeg har lett tankene gå tilbake i tid og tenkt over hvordan livet mitt egentlig har vært. Når jeg ser tilbake så er det med undring jeg ser hvordan Gud har ledet meg i både arbeid og tjjeneste, og størst av alt at jeg er blitt bevart i troen